

DELOVANJE SISTEMA VARSTVA PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI OB POPLAVAH 2023: KVALITATIVNA ANALIZA IZKUŠENJ PREDSTAVNIKOV CIVILNE ZAŠČITE NA LOKALNI RAVNI

BERNARDA TOMINC, ANDREJ SOTLAR

Univerza v Mariboru, Fakulteta za varnostne vede, Ljubljana, Slovenija
bernarda.tominc@um.si, andrej.sotlar@um.si

Po katastrofalnih poplavah leta 2023 je bila pripravljena samoanaliza delovanja sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Na osnovi analize ugotovitev na državni in lokalni ravni je bila izvedena fokusna skupina s predstavniki civilne zaščite nekaterih zelo prizadetih občin na Koroškem. Cilj analize je bila identifikacija primerov dobrih praks večagencijskega sodelovanja pri reševanju kompleksnih kriz s poudarkom na učinkoviti koordinaciji sistema zaščite, reševanja in pomoči, preseganju ključnih ovir (prekrivanje pristojnosti, različne kadrovske zmogljivosti in njihovo podvajanje, logistična ozka grla idr.) in oblikovanju priporočil za izboljšave. Ugotovitve fokusne skupine kažejo na pomen predhodne organizacije, priprav in opremljenosti sil za zaščito in reševanje v občini, pomen ponotranjenja nalog iz pristojnosti županov, potrebo po samozadostnosti domačih in tujih organizacij, ki sodelujejo v intervencijah ob naravnih in drugih nesrečah velikih razsežnosti (vojska, policija, gasilci, nevladne organizacije) ter na pomen poverjenikov za civilno zaščito in samoiniciativnosti. Kritično je ovrednoteno tudi sodelovanje prostovoljcev.

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.fvv.4.2026.2](https://doi.org/10.18690/um.fvv.4.2026.2)

ISBN
978-961-299-170-8

Ključne besede:
poplave,
zaščita in reševanje,
občina,
civilna zaščita,
Slovenija

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.fvv.4.2026.2](https://doi.org/10.18690/um.fvv.4.2026.2)

ISBN
978-961-299-170-8

THE FUNCTIONING OF THE CIVIL PROTECTION AND DISASTER RELIEF SYSTEM DURING THE 2023 FLOODS: A QUALITATIVE ANALYSIS OF THE EXPERIENCES OF CIVIL PROTECTION REPRESENTATIVES AT THE LOCAL LEVEL

BERNARDA TOMINC, ANDREJ SOTLAR

University of Maribor, Faculty of Criminal Justice and Security, Ljubljana, Slovenia
bernarda.tominc@um.si, andrej.sotlar@um.si

Keywords:

floods,
protection and rescue,
municipality,
civil protection,
Slovenia

After the catastrophic floods of 2023, a self-analysis of the functioning of the system of protection against natural and other disasters was prepared. Based on the analysis of the findings at the national and local levels, a focus group was conducted with civil protection representatives of some municipalities in Carinthia. The analysis aimed to identify examples of good practices of multi-agency cooperation in resolving complex crises with an emphasis on the effective coordination of the protection, rescue and assistance system, overcoming key obstacles and formulating recommendations. The findings indicate the importance of preliminary organisation, preparation and equipment of the protection and rescue forces in the municipality, the importance of internalising tasks within the competence of mayors, the need for self-sufficiency of organisations participating in interventions in the event of large-scale disasters and the importance of civil protection commissioners and self-initiative. The participation of volunteers is also critically evaluated.

University of Maribor Press

1 Uvod

V Sendajskem okviru za zmanjševanje tveganja nesreč Urad Združenih narodov za zmanjševanje tveganja nesreč (United Nations Office for Disaster Risk Reduction [UNDRR], 2017) nesrečo opredeljuje kot resno motnjo delovanja skupnosti ali družbe, ki jo povzročijo nevarni dogodki in lahko vodijo v človeške, materialne, gospodarske ali okoljske izgube ter presežejo zmožnosti prizadetih za obvladovanje posledic. Sendajski okvir za zmanjševanje tveganj nesreč 2015–2030 (UNDRR, 2015) poudarja preprečevanje novih tveganj, zmanjševanje obstoječih tveganj in krepitev odpornosti. Pri tem izpostavlja razumevanje tveganj, krepitev upravljanja tveganj, vlaganje v odpornost ter izboljševanje pripravljenosti na učinkovit odziv. Tak pristop je pomemben zato, ker se sodobne nesreče praviloma ne razvijajo linearno. Njihove posledice se širijo skozi medsebojno povezane družbene, tehnološke in naravne sisteme.

Zato nesreč ni ustrezno razlagati zgolj kot preprosto zaporedje vzrokov in posledic oziroma kot »domino efekt«. Gre za kaskadne učinke, ki so posledica medsebojne odvisnosti in ranljivosti, pri čemer se lahko sekundarni dogodki sčasoma okrepijo do te mere, da postanejo enako ali celo bolj pomembni kot prvotni vzrok nesreče. Koncept kaskadnih učinkov opozarja, da ena motnja sproži zaporedje povezanih reakcij, ki lahko povzročijo nove in obsežne motnje (Pescaroli in Alexander, 2015).

Naravne nesreče je zato treba razumeti kot preizkus celotnega sistema kriznega upravljanja, ne zgolj kot dogodek, ki zahteva tehnično intervencijo. Krizno upravljanje vključuje zaznavanje nastajajoče krize, razumevanje dogajanja, odločanje ob nepopolnih informacijah, usklajevanje odzivnih akterjev, komuniciranje z javnostjo, prevzemanje odgovornosti in učenje po krizi (Boin idr., 2016). Učinkovito krizno upravljanje je povezano z reševanjem življenj, zaščito kritične infrastrukture in obnovo zaupanja v institucije (Boin in 't Hart, 2003; Boin idr., 2013). Oliver-Smith idr. (2016) ob tem opozarjajo, da je treba poleg neposrednega sprožilca analizirati tudi temeljne vzroke tveganja, kot so razvojne odločitve, institucionalne zmogljivosti, prostorsko načrtovanje, ranljivost infrastrukture in pripravljenost sistema. Podobno Alexander (2012) poudarja, da nevarnosti pogosto delujejo le kot sprožilec kompleksnih reakcij, ki jih oblikujejo socialna, ekonomska, kulturna in fizična ranljivost družbe. Odpornost skupnosti se ne kaže le v formalnih načrtih,

temveč tudi v ekonomskih virih, socialnem kapitalu, informacijah, komunikacijah in kompetentnosti skupnosti (Norris idr., 2008).

Posebno pomembna je lokalna raven, saj ima najbolj neposredno znanje o prostoru, prebivalcih, ranljivih skupinah, lokalni infrastrukturi, razpoložljivih izvajalcih in neformalnih mrežah. Mednarodne smernice poudarjajo, da imajo lokalne oblasti ključno vlogo pri preprečevanju, pripravljenosti in odzivanju na nesreče, ker delujejo najbližje prizadetemu prebivalstvu (UNDRR, n. d., 2015). To pomeni, da mora skupnost ob nesreči hitro prepoznati potrebe, mobilizirati ljudi, povezati formalne in neformalne akterje ter vzpostaviti osnovne pogoje za delovanje. Ker nobena organizacija sama ne razpolaga z vsemi informacijami, pristojnostmi in viri, so ključni medorganizacijski odnosi, interoperabilnost, skupno razumevanje nalog in usklajevanje odločitev med javnimi, zasebnimi in nevladnimi akterji (Kapucu idr., 2010).

Tudi poplave leta 2023 so na lokalni ravni pomenile več kot naravni dogodek: bile so preizkus odpornosti občin, delovanja civilne zaščite, prostovoljcev, gasilcev, komunalnih služb in medsebojne pomoči prebivalcev. Lokalna razsežnost se kaže prav v tem, da so bile posledice hkrati fizične, socialne, organizacijske in finančne. Med vodotoki z izjemnimi pretoki sta bili tudi Meža in Mislinja (Agencija Republike Slovenije za okolje, 2024), ki sta na Koroškem povzročili obsežne motnje vsakdanjega življenja, prometne dostopnosti, komunalne oskrbe in delovanja lokalnih skupnosti. Posledice zato niso bile omejene na posamezne lokacije, temveč so zajele naselja ob vodotokih, ceste, mostove, kmetijske površine in stanovanjska območja, kar je ob velikanski trenutni škodi zahtevalo tudi dolgotrajno sanacijo cest, plazov in protipoplavne infrastrukture (A. T., 2026; Občina Črna na Koroškem, 2023; S. R., 2025). Zaradi vsega naštetega je Koroška zlahka postala tudi predmet našega raziskovalnega zanimanja.

2 Metodološki pristop

Dne 17. 6. 2026 sva raziskovalca Programske skupine Varnost v lokalnih skupnostih Fakultete za varnostne vede izvedla kvalitativno raziskovanje. Organizirana je bila fokusna skupina strokovnjakov s področja zaščite in reševanja iz nekaterih, hudo prizadetih koroških občin, in sicer iz občin Mežica, Črna na Koroškem, Prevalje in Ravne na Koroškem. V fokusni skupini je sodelovalo pet sogovornikov, ki so v času

poplav leta 2023 oziroma v obdobju po njih opravljali ključne operativne ali svetovalne naloge na področju zaščite, reševanja in pomoči na občinski ravni. Med sodelujočimi sta bila poveljnika civilne zaščite občin Mežica in Prevalje ter trije strokovni sodelavci oziroma svetovalci županov za področje zaščite in reševanja (Mežica, Črna na Koroškem, Prevalje, Ravne na Koroškem).¹

Razprava, ki sta jo usmerjala raziskovalca, je bila usmerjena v pridobivanje poglobljenega vpogleda v delovanje občinskih štabov civilne zaščite, sodelovanje med različnimi akterji sistema zaščite in reševanja, izzive pri komuniciranju, logistiki, kadrovskih virih, opremljenosti in financiranju ter v prepoznavanje dobrih praks in naukov za prihodnje krizne situacije. Z nosilnimi temami so bili udeleženci fokusne skupine predhodno seznanjeni preko vabil. Razpravo, ki je trajala dobre tri ure, je bila s strinjanjem vseh udeležencev zvočno posneta in transkriptirana. Ker je bil po vsakem vsebinskem sklopu narejen kratek povzetek o skupnih ugotovitvah in/ali so bile izpostavljene specifičnosti v posameznih občinah, je kasnejša obdelava in analiza temeljila na vsebinski obravnavi transkripta, brez uporabe posebnih analitičnih orodij.

3 (So)delovanje ob poplavah leta 2023 na Koroškem – ocene in stališča predstavnikov civilne zaščite

Udeleženci so poplave iz leta 2023 opisali kot dogodek, ki ni bil razumljen zgolj kot naravna nesreča, temveč kot kompleksna kriza, v kateri so se hkrati prepletli porušena cestna infrastruktura, prekinjene telekomunikacije, izpad električne energije, težave s pitno vodo, potreba po evakuacijah, distribuciji hrane, zdravil in goriva ter kasnejša vprašanja obnove, varovanja premoženja in dokumentiranja stroškov. Občini Mežica in Črna na Koroškem sta bili v prvih dneh praktično odrezani od sveta, Prevalje pa so bile pomembna logistična točka, ker so bile še relativno dostopne. Lokalni sistem zaščite in reševanja je bil v prvih dneh zato namenjen izključno vzpostavljanju osnovnih pogojev za življenje.

¹ En svetovalec opravlja funkcijo tako v občini Mežica kot v občini Črna na Koroškem. V slednji je naloge svetovalca prevzel po poplavah, vendar je zelo dobro seznanjen z dogajanjem v občini Črna na Koroškem tudi v času poplav, saj je usklajeval naloge reševanja in pomoči tudi preko meja občine Mežice.

Razprava v fokusni skupni je razkrila dvojno naravo lokalnega sistema zaščite in reševanja: po eni strani so se kot ključne izkazale lokalna organiziranost, osebno poznavanje terena in prebivalstva, predhodno usposabljanje, a tudi improvizacijska sposobnost občinskih struktur; po drugi strani pa so se pokazale sistemske šibkosti pri komunikacijah, alarmiranju, materialno-tehnični opremljenosti, financiranju, regionalni podpori in vključevanju zunanjih akterjev. Tako pri pozitivnih kot negativnih vidikih gre za součinkovanje večletnega (ne)delovanja in ne zgolj hipnega odzivanja sistema zaščite in reševanja.

Udeleženci so se strinjali, da je bila dobra organiziranost odločilna oziroma ključni dejavnik odpornosti. Kjer so občine že pred naravno nesrečo sistematično gradile civilno zaščito, usposabljele pripadnike, vodile evidence in vzpostavljale odnose med ključnimi akterji, je bilo ukrepanje bolj učinkovito. Eden od udeležencev izrecno strukturira problem skozi štiri elemente: organiziranost, kadrovsko popolnjenost, materialno-tehnično opremljenost in financiranje. Predstavnika civilne zaščite iz Mežice denimo izpostavita, da so sistem gradili od leta 2011, imeli usposobljene pripadnike civilne zaščite, operativne gasilce in dobre odnose med ključnimi akterji. Večkrat je bil izpostavljen pomen poverjenikov za civilno zaščito, ki so ključni za ustrezno delovanje, saj poznajo razmere na mikro ravni. Razpravljavci so poudarili razliko med formalno imenovanimi strukturami in dejansko operativno pripravljenimi enotami. Število formalno imenovanih članov ali enot samo po sebi ni dovolj; ključno je, ali so ljudje usposobljeni, dosegljivi, opremljeni in niso hkrati vključeni v druge službe, kjer bi bili ob nesreči prav tako aktivirani. Zato kot dobro prakso izpostavljajo sestavo štabov in enot iz ljudi, ki niso hkrati gasilci, reševalci, policisti ali zaposleni v službah, ki morajo med krizo opravljati svoje redno delo.

Kot najšibkejši točki sistema so bile izpostavljene komunikacije in alarmiranje. Izpad mobilne telefonije, elektrike in radijskih zvez je otežil obveščanje prebivalstva, komunikacijo med občinami ter povezovanje z regijskimi in državnimi strukturami. Hkrati pa je bila fizična povezava med občinami prekinjena zaradi neprevoznih cest. Ob tem se je odprlo tudi vprašanje alarmiranja. Udeleženci so menili, da je bilo opozarjanje prebivalstva prepozno oziroma nezadostno, pri čemer so vlogo opozarjanja pogosto prevzeli sosedge in lokalne mreže. Izkušnja je okrepila zavedanje, da lokalne skupnosti potrebujejo redundantne komunikacijske poti, vključno z lastnimi radijskimi sistemi, rezervnim napajanjem in jasno določenimi

postopki obveščanja. Po poplavalah so se odločili za vzpostavitev lastnih radijskih postaj, anten in mobilnih povezav.

Opremljenost enot civilne zaščite z materialno-tehničnimi sredstvi je bila prepoznana kot druga večja šibkost. Udeleženci večkrat poudarjajo, da občinski proračuni ne omogočajo ustrezne opreme za vse pripadnike, zlasti pri zaščitni obleki, čevljih, čeladah, radijskih zvezah, vozilih, folijah, vrečah, razvlažilcih in drugi intervencijski opremi. Pomembna je ugotovitev, da občine same ne morejo imeti vse opreme, ki je potrebna za dogodek takšnih razsežnosti. Udeleženci zato poudarjajo potrebo po močnejših regionalnih in državnih zalogah, vendar hkrati opozarjajo, da mora biti sistem razdeljevanja jasen in operativen. Poplave 2023 so bile zahtevne prav zato, ker so istočasno prizadele več občin, zato ni bilo mogoče preprosto preusmeriti vseh sredstev na eno območje.

Župan (in z njim občinska uprava) je v razpravi opredeljen kot politično in finančno odgovoren akter, ki mora razumeti logiko sistema zaščite in reševanja. Od njega se ne pričakuje, da deluje operativno ali osebno vodi intervencijo, temveč da zagotovi pogoje za delovanje: sprejema odločitve, odpira finančne možnosti, podpira štab, zagotavlja delovanje občinske uprave in razume pomen dokumentiranja. Udeleženci poudarjajo, da je pri županih velika razlika v razumevanju sistema. Kot dobra praksa se navaja usposabljanje županov skupaj z ekipo sil za zaščito in reševanje, saj tako župan bolje razume sistem in svojo vlogo v krizi. Kritično pa je ocenjeno ravnanje, ko občinska uprava v času nesreče ne deluje kot administrativna in logistična podpora štabu. Pri dolgotrajni nesreči je namreč dokumentiranje odredb, stroškov, nalog in zahtevkov ključno za kasnejše financiranje in povračila za nastalo škodo.

Razpravljavci so izpostavili potrebo po jasni delitvi vlog med civilno zaščito, gasilci, vojsko, policijo in drugimi sodelujočimi. Civilna zaščita je bila pri tem razumljena kot koordinacijski okvir na ravni občine, gasilci kot ključna operativna sila, vojska kot pomembna logistična in tehnična podpora, policija pa kot akter, ki bi moral prevzemati naloge varovanja, nadzora dostopov in preprečevanja zlorab. V odnosu med civilno zaščito in gasilci se je pokazala določena napetost: gasilci sebe pogosto razumejo kot samostojen sistem, medtem ko sogovorniki poudarjajo, da so v občinskem sistemu zaščite in reševanja le eden od ključnih izvajalcev nalog, poveljnik štaba civilne zaščite pa je odgovoren za celoten sistem. Vojska je bila ocenjena predvsem kot pomembna pri transportu, dostavi vode, helikopterskih prevozih,

vzpostavljanju zračnega mostu, podpori pri vodovodu in delu z mehanizacijo ter pri koordinaciji tujih obrambnih sil (Francija, Poljska, Severna Makedonija). Vendar udeleženci izražajo tudi pričakovanje, da bi morala biti vojska v takih dogodkih bolj logistično avtonomna (samozadostna) in sposobna zagotavljati podporo ne le sebi, temveč tudi lokalnemu prebivalstvu, na primer s prehrano in preskrbo. Pri vključevanju policije se je pokazala sistemska vrzel. Policija je bila po navedbah razpravljalcev kadrovsko omejena (lokalno pristojna policijska postaja Ravne na Koroškem je kadrovsko šibka), da bi lahko v celoti prevzela naloge varovanja evakuiranih območij, nadzora dostopov na zaprto območje in preprečevanja kraja. Pomagali so si s pomožnimi policisti, ki pa v nekaterih primerih niso poznali terena in ljudi. Tako so morali nekatere naloge varovanja prevzemati pripadniki civilne zaščite, čeprav za to nimajo enakih pooblastil in kompetenc kot policija. To odpira vprašanje kadrovske zmogljivosti predvsem pri dolgotrajnih krizah.

Razpravljalci so prostovoljstvo ocenili ambivalentno. Po eni strani izpostavljajo veliko solidarnost ljudi, podjetij, društev in humanitarnih organizacij, ki je bila izjemna. Po drugi strani pa se je pokazalo, da lahko neorganizirana pomoč prostovoljcev (tistih, ki niso vključeni v sistem zaščite reševanja in pomoči) postane dodatna obremenitev za lokalni štab: treba jih je sprejeti, evidentirati, opremiti, usmeriti, jim zagotoviti malico, varnost in nadzor. Posebej kritično ocenjujejo »dan prostovoljstva«, ko so na teren prihajali ljudje brez jasnega načrta, nalog in logistične priprave. To je povezano tudi s kriminalitetnimi tveganji. Treba je poudariti, da imajo prostovoljci veliko vrednost, a le ob ustrezni organizaciji, ki mora biti izvedena izven prizadetega področja. Uporabne so bile predvsem organizirane, opremljene in samooskrbne skupine z jasnim vodjem, medtem ko so posamezni »prosti strelci« zahtevali veliko koordinacije. Udeleženci zato zagovarjajo model, po katerem se prostovoljci najprej javijo organizirani strukturi (npr. v svoji občini), ki preveri njihove zmožnosti, opremo in naloge, šele nato pa jih usmeri na teren. Kot primer dobre prakse so razpravljalci izpostavili skavte, nekatere mednarodne nevladne organizacije in ekipe, ki so že imele izkušnje s poplavami.

Zanemariti ne gre tudi širših preventivnih vidikov. Med njimi so odstranjevanje bal sena, lesa in drugih predmetov z območij ob vodotokih, ki jih je voda odnašala in zagozdila ob mostove ali druge ovire, boljše vzdrževanje vodotokov, sanacija gozdnih vlak, premislek o mostovih in pretočnosti strug, pa tudi širše razumevanje hudourniškega značaja vodotokov v Mežiški dolini.

Pomemben primer dobre prakse predstavlja tudi samoiniciativnost pri organizaciji zaštite in reševanja. V občini Mežica so tako npr. izdelali lokalni GIS in preprosta evidenčna orodja. Sistem, ki je avtonomen, vključuje podatke o hidrantih, zbirališčih, ogroženih objektih, nevarnih snoveh, številu stanujočih po gospodinjstvih, kmetijskih gospodarstvih, živalih, in poplavnih območjih, je omogočal hitro odločanje tudi v razmerah, ko komunikacije niso delovale.

4 Razprava

Izkušnja poplav na Koroškem leta 2023 pokaže, da je lokalna raven prva in pogosto najpomembnejša raven odziva, vendar lahko svojo vlogo učinkovito opravi le, če je predhodno organizacijsko, kadrovsko, komunikacijsko in materialno podprta. Improvizacija je pogosto nujna in uspešna, vendar ne sme nadomestiti systemske pripravljenosti. Naravna nesreča je pokazala pomen usposabljanja županov in občinskih uprav, stalnosti štabov civilne zaštite, vnaprej pripravljenih pogodb in odredb, lokalnih evidenc, lastnih zvez, opreme in jasnih postopkov za sprejem pomoči. Hkrati je (ponovno) pokazala, da odpornost lokalne skupnosti ne temelji samo na formalnih načrtih, temveč na kombinaciji znanja, odnosov, zaupanja, opreme in sposobnosti hitrega odločanja v razmerah, ko običajni sistemi odpovejo. Sistem zaštite in reševanja tako ne more temeljiti samo na odzivu, ampak mora vključevati urejene evidence, usposobljene ljudi, opremo, redundanco komunikacij, lokalne zaloge, vnaprej pripravljene postopke za odredbe, pogodbe z izvajalci, načrte evakuacije in način vključevanja zunanje pomoči.

Viri in literatura

- A. T. (5. 2. 2026). Vlada na Koroškem o protipoplavni varnosti in obnovi po ujmi 2023. *Koroške novice*. <https://www.koroskenovice.si/politika/vlada-na-koroskem-o-protipoplavni-varnosti-in-obnovi-po-ujmi-2023/>
- Agencija Republike Slovenije za okolje. (30. 7. 2024). *Poplave v avgustu 2023*. <https://www.gov.si/novice/2024-07-30-poplave-v-avgustu-2023/>
- Alexander, D. (2012). Models of social vulnerability to disasters. *RCCS Annual Review*, 4, 22–40. doi:10.4000/rccsar.412
- Boin, A. in 't Hart, P. (2003). Public leadership in times of crisis: Mission impossible? *Public Administration Review*, 63(5), 544–553. <https://www.jstor.org/stable/3110097?seq=3>
- Boin, A., 't Hart, P., Stern, E. in Sundelius, B. (2016). *The politics of crisis management: Public leadership under pressure* (2nd ed.). Cambridge University Press. doi:10.1017/9781316339756
- Boin, A., Kuipers, S. in Overdijk, W. (2013). Leadership in times of crisis: A framework for assessment. *International Review of Public Administration*, 18(1), 79–91. doi:10.1080/12294659.2013.10805241

- Kapucu, N., Arslan, T. in Demiroz, F. (2010). Collaborative emergency management and national emergency management network. *Disaster Prevention and Management: An International Journal*, 19(4), 452–468. doi:10.1108/09653561011070376
- Norris, F. H., Stevens, S. P., Pfefferbaum, B., Wyche, K. F. in Pfefferbaum, R. L. (2008). Community resilience as a metaphor, theory, set of capacities, and strategy for disaster readiness. *American Journal of Community Psychology*, 41(1-2), 127–150. doi:10.1007/s10464-007-9156-6
- Občina Črna na Koroškem. (2023). *Poplave 2023*. <https://www.crna.si/index.php/poplave-2023>
- Oliver-Smith, A., Alcántara-Ayala, I., Burton, I. in Lavell, A. M. (2016). *Forensic investigations of disasters (FORIN): A conceptual framework and guide to research. Integrated Research*. <https://www.irdrinternational.org/pdf/uploads/files/p0Rm0Zgt1EyRt4vABHAn4IOUXCig6WE5xi9iVri9.pdf>
- Pescaroli, G. in Alexander, D. (2015). A definition of cascading disasters and cascading effects: Going beyond the “toppling dominos” metaphor. *Planet@Risk*, 3(1), 58–67. https://discovery.ucl.ac.uk/id/eprint/1465510/2/Alexander_2015%20Planet-at-Risk%203%281%29.pdf
- S. R. (4. 8. 2025). Mislinja se spominja poplav 2023: Dan, ki ga ne bomo pozabili. *Koroške novice*. <https://www.koroskenovice.si/novice/mislinja-se-spominja-poplav-2023-dan-ki-ga-ne-bomo-pozabili/>
- United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNDRR). (2015). *Sendai framework for disaster risk reduction 2015–2030*. <https://www.undrr.org/publication/sendai-framework-disaster-risk-reduction-2015-2030>
- United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNDRR). (2017). *The Sendai framework terminology on disaster risk reduction: Disaster*. <https://www.undrr.org/terminology/disaster>
- United Nations Office for Disaster Risk Reduction. (UNDRR). (n. d.). *Local authorities*. <https://www.undrr.org/implementing-sendai-framework/partners-and-stakeholders/local-authorities>